

Стати художником... за три години

Щоб всерйоз займатися живописом, потрібно довго вчитися, спершу у художній школі, потім — в Академії мистецтв. Та навіть після цього немає гарантії, що станеш справжнім художником. У цьому впевнений відомий на Рівненщині та за її межами митець Олександр Гуристюк. Він організував серію тригодинних майстер-класів, щоб усі охочі, незалежно від віку, освіти та місця роботи, могли опанувати ази живопису.

І, виявляється, є рівняни, які цим цікавляться. Деякі вчилися в художніх школах, інші отримували художню освіту й при університетах. Проте є й такі, що в житті пензлика в руках не тримали, але мрія зробити це пронесли через усе дитинство та доросле життя.

— Я — професійний фотограф, — каже 46-річний Дмитро. — Все життя працював з фотоапара-

том, а тепер хочу створити щось власними руками, тому й прийшов на майстер-клас до Олександра Гуристюка. Це мій перший урок в нього. Хочу отримати від нього максимум знань про живопис. Адже вміти писати картини — моя давня мрія. В дитинстві я дуже любив малювати, і тепер повернувся до цього свого захоплення. Чому так пізно? Не знаю. Мабуть, настав мій час.

Олександр Гуристюк спершу сідає сам за мольберт та показує, як треба намітити на полотні олійними фарбами натюрморт. В одній руці у нього — понад десять пензликів. Обриси пляшок та яблука на столі під його вмільми рухами переростають в об'ємні та багаті на кольорову гаму предмети. Учасники майстер-класу спостерігають за усім цим із завмиранням та ловлять кожне слово-пораду майстра. Він впевнений — навчитися живопису може кожен.

— Академічні знання не гарантують, що людина стане митцем, — каже п.Гуристюк. — Можна створювати ідеальні полотна, за якими нема особистості, нема художника. Головне, щоб у людини було бажання ним стати, а можливість та спосіб завжди знайдуться. Адже написання полотна — це магія. Я не вчу цього, а просто контролюю процес. У мене на уроках повний лібералізм. Я не змушую зображувати той же натюрморт. Хочете — малюйте портрет чи спекотну південну ніч. Я обираю завдання індивідуально, допомагаючи учням вдосконалити той чи інший напрям роботи, який їх цікавить.

Ще кілька штрихів — і все, натюрморт завершено. Олександр Гуристюк встає з-за мольберта, а учасники майстер-класу, навпаки, сідають за свої. Проте 39-річна Наталя пише не натюрморт, а портрет — причому самого Гуристюка.

— Це вже моє третє заняття в художника, — розповідає п.Наталя. — В дитинстві я відвідувала художню школу, але покинула. Тепер у мене сім'я, двоє дітей. Поки що я не працюю, тому можу присвятити кілька вільних годин на день своєму хобі — живопису. Одне заняття в Олександра Гуристюка триває три години. Проте іноді я забираю роботу додому, щоб додати якийсь штрих, щось виправити.

До слова, недарма кажуть, що «хисту не проп'єш» — у Наталі ви-малюється багатий відтінками та цілком реалістичний портрет художника.

Кілька порад від Олександра Гуристюка для живописців-початківців:

➤ Розфарбоване полотно не викидайте, використайте його для наступної роботи, адже покриваючи його новим шаром фарби, побачите, що старий під ним злегка просвічує, змішується з новим. Це надаватиме кольору більше відтінків і глибини.

➤ Не треба одразу робити скрупульозний рисунок. Спершу намітьте легкими мазками, що і де має стояти, використовуючи широкий пензлик. А потім будете кропітко зображувати кожен предмет.

➤ Якщо маєте темний предмет у натюрморті, це не означає, що він чорний. Насправді чорний — суміш темних кольорів.

➤ Художник має бути хитрим. Потекла у нього фарба при зображенні червоного яблука — не біда. Просто додайте один новий штрих в роботу і гама тін від яблука на столі набуде червонуватого відтінку.

➤ Пензликів мало не буває, проте іноді в хід мають йти і пальці рук. Наприклад, при зображенні сонячного блику на пляшці, який пальцем можна акуратно мазнути, щоб надати йому природності.

➤ Правильно писати полотно — нудно. Головне — любити те, що рисуєте, тоді більше шансів, що робота вдасться. Не вийшло — теж не біда, а шанс створити щось краще.

Дарина ГУЗЕНКОВА.